

Deutschlandlied - Het volkslied van Duitsland

Korte geschiedenis:

De melodie komt uit het voormalige keizerlijke volkslied „Gott erhalte Franz, den Kaiser“ van Joseph Haydn. Ze bestaat sinds 1991 alleen maar uit het 3de couplet.

De tekst is afkomstig uit het gedicht „Das Lied der Deutschen“ (het Lied van de Duitsers), geschreven door August Heinrich Hoffmann von Fallersleben 1841 op Helgoland.

Na de overwinning van de Duitse Federatie van Frankrijk (rond 1870/1871), werd het Wilhelminische keizerrijk gesticht. Als nationale kleuren werden zwart, rood en geel gekozen, en als het volkslied het keizerlijke volkslied „Heil Dir im Siegerkranz“.

Na de Eerste Wereldoorlog, werd het lied verboden. Echter al naar korte tijd beraadde men zich weer op de belangrijkste oorsprong van de Duitse democratie en benoemde het „Lied der Deutschen“ als volkslied. Uiteindelijk werd ze op 11 augustus 1922 door rijkspresident Friedrich Ebert benoemd.

Na de Tweede Wereldoorlog werden de Duitse bondskanselier en bondspresident het tenslotte eens, dat vanaf dit tijdstip het 3de couplet van het „Lied der Deutschen“ het Duitse volkslied is. De definitieve vaststelling van het volkslied vond plaats in 1991 tussen president Richard von Weizsäcker en bondskanselier Helmut Kohl: „Het derde couplet van de Duitser von Hoffmann von Fallersleben, met de melodie van Joseph Haydn is het volkslied voor het Duitse volk.“

Text:

Einigkeit und Recht und Freiheit
für das deutsche Vaterland!
Danach lasst uns alle streben
brüderlich mit Herz und Hand!
Einigkeit und Recht und Freiheit
sind des Glückes Unterpfand:
|: Blüh im Glanze dieses Glückes,
blühe, deutsches Vaterland! :|

Eendracht en recht en vrijheid
voor het Duitse vaderland!
Laat ons allen daarnaar streven
broederlijk met hart en hand!
Eendracht en recht en vrijheid
zijn 's geluks onderpand;
|: bloei in de glans van dit geluk,
bloei, Duits vaderland. :|